

Natur- och kulturvandring runt Lillkyrka fornstig

Redan klockan åtta på morgonen var det 19 grader varmt så kortbyxor var nästan anbefallt men med tanke på alla fästingar i skog och mark blev det trots allt långbyxor. Väl framme vid parkeringen vid Lillkyrka var vi precis 30 personer som skulle vandra de styva fem kilometrarna runt fornstigen.

Precis som namnet anger finns en hel del fornminnen från bronsåldern nästan fram till dagens datum i dessa trakter. Vi fick oss ovanligt mycket till livs om det som tilldragits sig här under många årtusenden.

Många var stoppen under vår vandring och vi förundrades över den lilla vattensamling som fanns kvar än i denna varma dag i en bergskreva på tämligen hög höjd. Den måste ha haft stor betydelse "på den tiden".

Stort var antalet gravrösen av allehanda slag som passerades och många var funderingarna på hur människorna levde och verkade här för 2 till 3 tusen år sedan.

Fornstigen följer omväxlande Upplandsleden och ett motionsspår men gör rejäla avstickare då och då.

Vid passagen av Blackfjärdskanalen finns en stolpe uppsatt med angivande av vattennivån under århundradenas förlopp. Inte ens på 1600-talet skulle vi ha gått torrskodda över vattnet.

Vi vandrade igenom en kohage med många gamla "koblajor". Korna hade tagit semester från den 1 juli så passagen blev lugn och trygg. Vi tog oss upp på andra sidan dalen och studerade ytterligare ett antal rösen och gravar innan vi kom fram till en yngre bosättning, det så kallade Lövnäs hemman. Det är bara känt sedan 1200-talet och jorden har man brukat sedan 1600-talet. En fin postlåda av senare datum innehöll en Gästbok som vi naturligtvis skrev i.

Nu började fler att undra om det skulle bli något kaffe så vi fortsatte raskt till det vindskydd, med ett större antal sittplatser, som finns utmed Upplandsleden. Till och med två TC finns nära vindskyddet.

Efter en stunds vila i värmen startade vi återtåget och hade lite problem med att korsa en kraftledningsgata innan vi nådde den så kallade Finnshögen. Här vilar enligt lokal sägen vikingahövdingen Finn (eller kanske Finnvid), överhuvud av en stor och mäktig ätt som kontrollerade vattnen i Blackfjärden.

När vi närmade oss Finnshögen såg vi en ung flicka sittande på toppen, kanske 16-17 år. Naturligtvis tog vi kontakt med henne och det visade sig att hon var från USA på besök hos sina släktingar i trakten. Det var riktigt roligt att höra henna prata med oss på en riktigt bra svenska. Snart var det dags att ta sig över kanalen igen varefter det blev en liten vattenpaus vid ytterligare ett fint vindskydd.

Foto Rolf Adolfsson

Fornstigen slutar mitt ute i skogen vid resterna av en smedja och naturligtvis var vi tvungna att ta ett gruppfoto som bevis på att vi inte bara har varit där utan också att vi fått oss mycket till livs av det som en gång har varit.

Elisabeth Andersson och Kent Magnusson